

Kovács András Ferenc

TUPÁ KRA NÁNONG

A borzas ősegérre zord
Idők alján találunk –
Kőkorszak kőragója volt
A hős Tupá Kra Nánong.

Barlanglakó volt, kardfogú
Macskák vadásza, kósza –
Bundája kócos medveprém,
Markában pár szakóca.

Barlanghomályban lépte még
Mély kőlyukak falán kong –
Torzonborz volt, vad és falánk
A bőszt Tupá Kra Nánong.

Több barlangrajzon fennmaradt,
Mit fölkapart a körme –
Ahogy dárdát vet, nyilazik,
S ruhája macskaszőrme...

Mamutcsaládokat terel,
Tigriscubákra tátong,
Oroszlánt tép szét nyálazó
Szájjal Tupá Kra Nánong.

Barlangok festett képein
Gyapjas orrszarvúak közt
Ő látható – tüzet csíhol,
S csámcsogva tűzre rak szöszt.

Tulok tolong, bög, ősbövény
Remeg, fut – hátha ráront,

Ha csordát hajszol csattogó
Foggal Tupá Kra Nánong...

Üvölt! Haragja szürke köd,
Mely óskutyákra szállong –
Csonthalmot rág a vakmerő,
Erős Tupá Kra Nánong!

Az ősegér nekünk nem új
Ősünk, csupán barátunk –
Talán, de mára köztudott:
Ő volt Tupá Kra Nánong!

EGERES FABULÁK TANULSÁGA

„Egér a Kopár hegyen”
(*Mogyeszt Muszorgszkij – Vida Gábor*)

Nagy hegyek vajúdnak,
Egereket szülnek –
Hiénák röhögnek,
Macskák lelkesülnek.

Egerek vajúdnak,
Nagy hegyeket szülnek –
Csermelyek pörögnek,
Erdők lelkesülnek.

Kettétöri tollát
Phaedrus és La Fontaine –
Pont így van az egerekkel,
Akkor is, ha pont nem.